

DECIZIA nr. 280/2015
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC X SRL,
inregistrata la DGRFPB sub nr. x

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de AS1FP, cu adresa nr. x, inregistrata la DGRFPB sub nr. x, asupra contestatiei formulata de **SC X SRL**, cu sediul in x.

Obiectul contestatiei, inregistrata la AS1FP sub nr. x, il constituie Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. X emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr. X, comunicata in data de **30.06.2014**, prin care s-a stabilit TVA stabilita suplimentar si respinsa la rambursare in suma de x lei.

Avand in vedere prevederile art. 205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa se pronunte asupra contestatiei formulata de **SC X SRL**.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, s-au constatat urmatoarele:

I. In sustinerea contestatiei, societatea a prezentat urmatoarele argumente:

TVA in suma de x lei a fost introdusa in decontul de TVA la regularizari in scopul corectarii erorii materiale survenita urmare a doua inspectii fiscale succesive finalizate prin rapoartele de inspectie fiscala nr. X si nr. X, prin care contestatara a fost prejudiciata cu suma de x lei.

In cursul anului 2011 a primit facturi de la SC X SA urmare realizarii lucrarilor de investitii la sonda x, respectiv facturile DAFR x (TVA in suma de x lei) si DAFR x [TVA in suma de (-) x lei].

Deoarece la momentul respectiv nu fusese incheiat procesul-verbal de receptie a lucrarilor si existau dispute cu privire la decontarea unei parti din lucrarile efectuate, echipa de control a considerat inoportuna decontarea TVA la momentul respectiv, pana la solutionarea disputei. Astfel la pagina 16 din RIF-ul nr X, nu a fost admisa la deducere suma de (-) x lei aferenta facturii nr. x emisa pentru aceeasi lucrare, stabilindu-se de plata suplimentar suma de x lei si diminuandu-se TVA de rambursat.

La controlul urmator s-a considerat nedeductibila intreaga suma reprezentand TVA aferenta tuturor facturilor emise de SC X SA pentru obiectivul Jimbolia 1, respingandu-se astfel inclusiv factura DAFR x, cu TVA (-) x lei care fusese admisa si decontata in cadrul raportului anterior.

Pentru a indrepta eroarea materiala produsa prin contopirea celor doua RIF-uri nr. X si nr. X, societatea a repus pe regularizari suma dedusa si acceptata de (-) x lei, dar neacceptata la deducere de organul fiscal.

In concluzie, societatea solicita admiterea contestatiei.

II. In baza Raportului de inspectie fiscala nr. X, AS1FP a emis Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. X, prin care s-a stabilit TVA stabilita suplimentar si respinsa la rambursare in suma de x lei.

III. Fata de constatările organului de inspectie fiscala, sustinerile societatii, reglementarile legale in vigoare pentru perioada verificata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca organele de inspectie fiscala au stabilit corect ca societatea nu are dreptul de a repune ca TVA deductibila, respectiv TVA de rambursat suma de x lei, in conditiile in care tratamentul fiscal privind TVA din factura de stornare emisa de SC X SA in cursul anului 2011 a facut obiectul unei alte inspectii fiscale.

In fapt, potrivit constatarilor din Raportul de inspectie fiscala nr. X in baza caruia a fost emisa Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. X, nu a fost acceptata la deducere TVA in suma de x lei, pe motiv ca in decontul lunii ianuarie 2014, societatea a preluat la randul „Regularizari taxa dedusa” suma de x lei, din factura fiscala nr. x, prin care s-a stornat partial factura nr. x [in valoare de (-) x lei, din care TVA (-) x lei], desi urmare inspectiei fiscale anterioare nu a fost emisa nicio dispozitie de masuri in acest sens.

In drept, potrivit art. 105, art. 109, art. 205 si art. 210 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

Art. 105 (3) Inspectia fiscală se efectuează o singură dată pentru fiecare impozit, taxă, contribuție și alte sume datorate bugetului general consolidat și pentru fiecare perioadă supusă impozitării. "

Art. 109 - (1) Rezultatul inspectiei fiscale se consemnează, în scris, într-un raport de inspectie fiscală, în care se prezintă constatările inspectiei fiscale din punct de vedere faptic și legal.

(2) Raportul de inspectie fiscală se întocmește la finalizarea inspectiei fiscale și cuprinde toate constatările în legătură cu perioadele și obligațiile fiscale verificate. În cazul în care contribuabilul și-a exercitat dreptul prevăzut la art. 107 alin. (4), raportul de inspectie fiscală cuprinde și opinia organului de inspectie fiscală, motivată în drept și în fapt, cu privire la acest punct de vedere.

(3) Raportul de inspectie fiscală stă la baza emiterii:

a) **deciziei de impunere**, pentru diferențe de obligații fiscale aferente perioadelor verificate (...)."

Art. 205 - (1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestatie potrivit legii. Contestatia este

o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezată în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii. "

" **Art. 210 - (1)** În soluționarea contestației, organul competent se pronunță prin decizie sau dispoziție, după caz.

(2) Decizia sau dispoziția emisă în soluționarea contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac. "

Potrivit dispozițiilor legale de mai sus, rezulta că în afara excepțiilor expres prevăzute de lege, inspecția fiscală se efectuează **o singură dată** pentru fiecare impozit, taxă, contribuție și alte sume datorate bugetului general consolidat și pentru fiecare perioadă supusă impozitării.

De asemenea, la finalizarea inspecției fiscale, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere, care poate fi contestată, contestația fiind soluționată de organul fiscal competent, prin emiterea unei decizii care este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta următoarele:

1. Potrivit constatarilor din Raportul de inspecție fiscală nr. X în baza cărora a fost emisă decizia de impunere nr. x, s-a stabilit că suma de x lei reprezintă TVA nedeductibilă aferentă lucrărilor facturate de SC X SA, pe motiv că nu sunt în folosul operațiunilor taxabile, întrucât investiția de la sonda x a fost compromisă.

Cu privire la lucrările de foraj executate, SC X SA a emis următoarele facturi (TVA în suma totală de x lei):

- nr. x, servicii foraj, în valoare de x lei, din care TVA x lei;
- **nr. x, storno parțial factura x, în valoare de (-) x lei, din care TVA (-) x lei;**
- nr. x, storno parțial factura x, în valoare de (-) x lei, din care TVA (-) x lei;
- nr. x, comision administrare, în valoare de x lei, din care TVA x lei.

Împotriva deciziei de impunere nr. x, societatea a formulat contestația înregistrată la AS1FP sub nr. x, care a fost soluționată de Serviciul soluționare contestații din cadrul DGRFPB prin decizia nr. x.

La pct. 3.1 din decizia nr. x s-a dispus respingerea ca neîntemeiată și nesustenută cu documente a contestației formulate de societate, în ceea ce privește TVA în suma de x lei, individualizată prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. x emisă de AFP Sector 1.

2. Potrivit constatarilor din Raportul de inspecție fiscală nr. X în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X contestată:

În decontul lunii ianuarie 2014, societatea a preluat la randul „Regularizări taxa dedusă” suma de x lei, din factura fiscală nr. x, prin care s-a stornat parțial factura nr.

x [în valoare de (-) x lei, din care TVA (-) x lei], desi urmare inspectiei fiscale anterioare nu a fost emisa nicio dispozitie de masuri in acest sens.

Drept pentru care, organele de inspectie fiscala nu au acceptat la deducere TVA in suma de x lei.

Fata de cele mai sus aratate rezulta ca **tratamentul privind TVA** in suma de (-) x lei cu privire la lucrarile de foraj executate, facturate de SC X SA **a fost stabilit** prin raportul de inspectie fiscala nr. x, in baza caruia a fost emisa decizia de impunere nr. x, **fiind mentinut si prin decizia nr. x emisa de Serviciul solutionare contestatii din cadrul DGRFPB**, definitiva in sistemul cailor administrative de atac.

Se retine ca, ulterior, societatea a schimbat tratamentul fiscal al operatiunii reprezentand achizitie lucrari foraj de la SC X SA, pentru care a dedus TVA in suma de x lei, revenind asupra operatiunii, desi nu mai avea acest drept.

Prin urmare, solicitarea contestatarei privind reconsiderarea tratamentului fiscal din punct de vedere al TVA in suma de x lei este echivalenta cu solicitarea de reverificare de catre organele de inspectie fiscala a aceleiasi operatiuni/taxa/perioada supusa impunerii, ceea ce este in contradictie cu dispozitiile art. 105 alin. (3) din Codul de procedura fiscala, republicata, care stipuleaza:

“(3) **Inspectia fiscala se efectueaza o singura data** pentru fiecare impozit, taxa, contributie si alte sume datorate bugetului general consolidat si pentru fiecare perioada supusa impozitarii.”

Nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a cauzei motivatiile societatii privind constatarile organelor de inspectie fiscala din cuprinsul Raportului de inspectie fiscala nr. X, cata vreme acestea reprezinta, in fapt, o critica a deciziei nr. x emisa de Serviciul solutionare contestatii din cadrul DGRFPB, **definitivă în sistemul căilor administrative de atac**, critica care nu poate fi acceptata, in conditiile in care, in masura in care este nemultumita de solutia pronuntata de organul de solutionare, contestatara are la indemana calea de atac la instanta de contencios competenta, dupa cum i s-a indicat chiar in dispozitivul deciziei de solutionare a contestatiei.

Avand in vedere cele mai sus prezentate, urmeaza a se respinge ca neintemeiata contestatia formulata de **SC X SRL** impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. X, prin care s-a stabilit TVA stabilita suplimentar si respinsa la rambursare in suma de x lei.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 105 , art. 109, art. 205, art. 210 si 216 alin. 1 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare

DECIDE

Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de **SC X SRL** impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de

inspectia fiscala nr. X emisa de AS1FP, prin care s-a stabilit TVA stabilita suplimentar si respinsa la rambursare in suma de x lei.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.